

Sag, her er Tale om, idet man har seet, hvorledes Skarpsindigheden har været anvendt i høi Grad til at finde saamange Indvendinger og Udsættelser som muligt imod en Sag, som ikke ansees for gavnlig. Dette er altsaa Noget, man har været forberedt paa.

Det er umuligt at komme tilbage til den hele lange Række af Indvendinger, som flere Talere have reist imod Forslaget; men jeg skal søge at berøre nogle af de væsentligste, og jeg skal da først henvende mig til min sædvanlige Nabo tilhøre (Vrix). At han vilde betragte denne Sag ganske anderledes end jeg, har jeg aldrig tvivlet om, men at han stod paa et fra mit saa modsat Standpunkt i sin Betragtning af disse Forhold, havde jeg dog ikke troet. Den ærede Taler kom nemlig i sin Kritik til at udtale en meget stor Fordømmelsesdom over Folketirken. Dersom jeg antog, at Folketirken i det Hele var saa splidagtig, saa død og saa udhygtig til at have en Mening om det foreliggende Spørgsmaal, vilde jeg i høieste Grad beklage, at vi ikke hævede Folketirken og lod de usunde og udhygtige Bestanddele gaae derhen, hvor de maatte finde sig tilfredsstillende. Jeg kan ikke betragte Folketirken saaledes, at den er — ja han brugte meget stærke Udtryk — en grov Blanding af forskjellige Slags og i det Hele døde Medlemmer (Vrix: Nei, ikke blot døde). Jeg troer, at Folketirkens Medlemmer i Reglen meget vel forstaae at udøve Valgretten med Hensyn til Ansættelsen af den Præst, som skal være deres Sjælesørger; jeg troer, at Fleertallet af Folketirkens Medlemmer meget vel vil forstaae at tage denne Sag paa en rigtig og forsvarelig Maade, og jeg troer, at om det ikke vil det, vil det gaae, som det gaar ved andre Leiligheder, at det vil holde sig borte fra denne Handling. Altsaa jeg har ikke den Mistillid til denne Samling af Medlemmer i Folketirken, som det ærede Medlem, og det er naturligtvis deri, at Hovedgrunden ligger til vor forskjellige Opfattelse af dette Spørgsmaal. — Det er jo Noget, som man altid ofte er Vidne til, naar der foreligger en

Sag, som man er imod, at man, uagtet man i Hjertet mener, at denne Sag er gaaet for vidt i en vis Retning, paa den anden Side dog bebrejder Lovforslaget, at det ikke er gaaet vidt nok. Saaledes er det ærede Medlem, og ogsaa det ærede Medlem fra Thisted Amts 2den Valgkreds (Klein), kommen til at bebrejde dette Lovudkast et Par Mangler, medens jeg er overbevist om, at de meget stærkt og bestemt vilde have modsat sig disse Bestemmelser, dersom de fandtes i Lovudkastet. Det ærede Medlem kan vel sige, at det er en stor Mangel, at ikke Kvindeskønnet ogsaa er taget med, idet Lovudkastet foreslaaer at give enhver myndig og uberhyttet Mand Valgret ved Valget af dem, der skulle indstilles til Præstembede. Ja, det er sandt, det kan fra det ærede Medlems Side siges, men jeg troer, at den hele store Befolkning vilde blive ganske forbauset, hvis den fik at see, at der fremkom et Forslag fra endee Medlemmer her i Thinget, sigtende til at gjøre Kvindeskønnet deelagtigt i Valget af Præster (Varfod: Neil). Min ærede Nabo vilde ikke blive overrasket, det er jeg overbevist om, men jeg tør sige, at Fleertallet af Befolkningen i Landet, af Folketirkens Medlemmer og navnlig Fleertallet af Folketirkens Medlemmer i Thinget, vilde blive aldeles overrasket og egentlig ikke kunne begribe, hvorledes saamange Medlemmer af Rigsdagens Folkething kunde enes om at komme med et saadant Forslag. Dernæst fandt ogsaa det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds en anden Mangel, og det var den, at Forslaget ikke gik ud paa at give Menighedernes Ret til at afstedige. Ja, denne Indvending er af samme Caliber som den foregaaende. Det ærede Medlem vilde bestemt ikke svare ja, naar jeg spurgte ham, om han vilde stemme for et Forslag, der iøvrigt var saaledes, som han synes det skulde være med Hensyn til Ansættelsen, dersom man indsatte en Bestemmelse om, at de ogsaa skulde have Ret til at forkaste eller afstedige. Det er af det Slags Indvendinger, som vi meget godt kjende,